

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in ožnanila (insertate) vsprejema upravištvo in ekspeditija v „Katoli. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 276.

V Ljubljani, v ponedeljek 30. novembra 1896.

Letnik XXIV.

Vabilo na naročbo.

S 1. decembrom pričenja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravištvo „Slovenca“.

Državni zbor.

Dunaj, 28. novembra.

Pričetkom seje posl. grof Kuenburg kot načelnik odseka za volivno reformo odgovarja na neko interpelacijo, da je odsek sklenil predlagati, naj se vsak izpraznjen državnozbornski mandat razpiše najpozneje v šestih tednih. Dalje je odsek rešil vse vladne predloge.

Nato zbornica nadaljuje razpravo o uravnavi plač učiteljem na obrtnih šolah. Posl. Schwarz z ozirom na važnost teh šol nasvetuje, naj se v posebnih slučajih ravnatelj obrtnih šol uvrste v sedmi plačilni razred, stalni učitelji pa dobé naslov „profesor“. Posl. Lorber nasvetuje, naj se suplentje na obrtnih šolah popolnem odpravijo, v posebnih slučajih naj se delovodje priznajo kot državni uradniki, učitelji osmega razreda naj izjemoma dobé naslov sedmega, vsem iz civilnodržavne službe na obrtne šole prestopivšim uradnikom naj se vštejejo prejšnja leta. Vladni zastopnik Müller izjavi, da

se hoče vlada ozirati na te želje. — Poročevalec Beer naglašá potrebo, da se hitro uravna vprašanje delovodij.

Zbornica nato vsprejme zakon v drugem branju ter prične razpravo o uravnavi plač profesorjev na visokih šolah.

Poročevalec dr. vitez Milewski omenja, da je odsek v veliki večini sklenil predlagati, naj se kolegnina podržavi, ter se izrekel proti vladnemu predlogu, naj bi se določilo 60 mest za dvorne svetnike na vseh visokih šolah. Posl. dr. Menger je odločno za kolegnine, ker bi sicer najboljši profesorji morali drugod iskati zaslužka in bi ne storili več za šolo, kar je stroga dolžnost. Tudi večina profesorjev je za to, da ostanejo kolegnine.

Posl. dr. vitez Roszkowski nasprotno priporoča, naj se kolegnina odpravi, ker je še iz onih časov, ko so vseučilišča bila zasebni zavodi, zdaj pa naj država skrbi za dobre profesorje. Kolegnina dela razloček med profesorji in vzbuja sum pristranosti. Sicer pa kolegnina ne dokazuje sposobnost profesorjevo.

Govorila sta še dr. Pattai in naučni minister za predlogo.

Prihodnja seja v ponedeljek.

Politika v gledališču.

Iz Zagreba, 15. nov.

Odkar se je stranka Starčevićeva razcepila na dva dela, na tako zvane čiste in nečiste, se je razvila v vsakem pogledu nepristojna strankarska borba, kakoršne Hrvatska še ni doživela. Sicer še ni manjkalo na Hrvatskem nikdar političnih borb, a bile so po navadi le med mažaroni in narodno hrvatsko stranko. Vsakdo se še spominja, kako se je narodna stranka borila proti mažaronskemu banu Rauchu ter ga tudi zrušila s stolice banske. Takrat so bili vsi domoljubni Hrvati brez razlike v taboru pokojnega Mrzovića, in vspeh je bil sijajen. A sedanja

opozicija? Razdeljena na tri stranke ni v stauu upreti se odločno današnjemu zistemu na Hrvatskem. Pa da so te stranke složne vsaj v borbi proti zajedniškemu sovražniku, morda bi bilo še kaj nade na kakšen vspeh, ali pri današnjih okolnostih skoraj ni mogoče na to misliti.

Tega razdora je brez vsakega dvoma kriv največ vodja takozvanih čistih Starčevićevih naslednikov, ki v svojem „Hrvatskem Pravu“ grdi brez razlike vsakega, kdor se ne klanja njegovim nazorom. Borba za prvenstvo v stranki in sploh v opoziciji je tega moža popolnoma zaslepila ter napada, obrekuje in preganja vse one, ki so mu nevarni glede njegovega prvenstva.

Sreča je, da so tega vodjo že precej razkrinkali ter odkrili marsikaj v njegovem dosedanem ravnanju, kar je dalo povod, da se njegova stranka vedno manjša; bodi li pa kmalu zginila s površja, ni verjetno, če tudi bi bilo prekorno posebno zdaj, ko se delajo priprave že za nove volitve, ki se bodo vršile v prihodnjem letu.

Ta nedostojna igra med političnimi strankami je dala povod našem genijalnemu pravoslovcu Derenčinu, najbolj uglednemu članu neodvisne narodne stranke, da prikaže na gledališčni pozornici delovanje opozicije v vrlo duhovito napisani igri „Ladajnska opozicija“, ki je pobudila v našem občinstvu splošno zanimanje ter se predstavljala že dvakrat v prenapolnjenem gledališču. To je izvrstna satira na naše sedanje politične odnošaje, a v prvem redu oster bič za one politične vikače, ki hočejo biti povsodi prvi ter v svojih časopisih neprenehoma grdiyo vse, kar ni njim po volji. Polna so jim usta domoljubnega delovanja, a sejejo le prepir in nesrečo med narod, ki je v vsakem pogledu zapuščen ter od dne do dne bolj propada. Tipi teh mož so tako izvrstno zadeti, da bi jih mogel kar s prstom pokazati v navadnem življenju.

A da so bili ti možje tudi zares zadeti, so najboljši dokaz hudi napadi v časopisih Starčevićev

LISTEK

Brodnik.

(Zgodovinska povest. Angleški spisala Antonija Klitische de la Grange; prevel Ivan Čestimir.)

Prvi del.

Valerija.

I.

Sergij.

(Dalje.)

Zvečer potegne Sergij ladjo na breg in izračuna svoj dnevni zaslužek. Ko izvleče vse prisluzene novce, vzame samo dva, jih spravi v žep, drugo pa izroči dečku in mu reče:

„Nesi te le novce svojej materi in reci ji, naj kakor navadno moli zame k Bogu“.

Deček vzame novce in steče veselo proti domu; stavec pa gleda zadovoljno za njim. Za malo časa napoti se tudi on na Aventin. Tu stopi v malo prodajalnico, si kupi kos črnega hruha, „plebejski kruh“ imenovanega, in sede ne daleč od prodajalnice na kamnito klop. Svetloba s pekove prodajalnice raz-

svetljuje siromašnega starca, ki se truden od dnevnega napora, zadovoljuje s koščkom kruha.

Mej tem ko brodnik uživa svoje skromno kosilo, ustavi se pred njim mlad patricij, oblečen v moško togo, ki že ni bila več v navadi. Lice mu je blede in žalostno.

„Prosit¹⁾, Sergij“, reče mladenič prijazno; „ti ješ na ulici kakor kak grški modrijan“.

„Hvala ti, Decij Fulvij“, odvrne Sergij in vstane, da pozdravi mladeniča.

„Kaj je s tvojo ladjico? Danes si jo zapustil kasneje kakor po navadi“, nadaljuje patricij in da ob jednom brodniku znamenje, naj sede.

„Od zore do mraka sem vozil z jedne strani na drugo“.

„Dobri Sergij! Ti se preveč trudiš čez dan; ko ideš zvečer k počitku, si gotovo zelo truden“.

„Ko se zmračí, se ne čutim trudnega, marveč se veselím, vedoč, da sem jeden dan bližje smrti“, odvrne žalostno brodnik.

„Ubogi stavec; ti želiš, da smrt konča tvoje muke“.

„Tega si želim že davno, toda neusmiljenka beži pred menoj“, reče zamišljeno Sergij.

¹⁾ Dober tek!

„Poslušaj me, prijatelj“, reče mladenič in sede k njemu na klop; „tudi jaz sem osamljen na tem svetu; sorodnikov nimam, prijateljev pa malo. Samote sem se že naveličal; pojdi z menoj; stanovala bodeva skupaj v mojej hiši, in siromaštvo te ne bode več preganjalo“.

„Hvala, patricij; ti si plemenitega srca; toda jaz ne zaslužim tvoje dobrote“, odvrne Sergij, ginen vsled tolikega človekoljubja.

„Pojdi z menoj; pripovedoval mi bodeš svoje nezgode, jaz pa bodem plakal s teboj“, nagovarja ga Decij z molečim glasom.

Brodnik vstane, solza mu stopi v oko; toda hitro se umiri in reče:

„Ne govori mi o mojih nezdah, ne vprašuj me po njih, ako nočeš, da mi počí srce — — — Ti si potomec slavnega rodu, katerega dika in čast si. Bog te blagoslovi vsled tvojega velikodušja, ker podajaš roko siromaku in se ne sramuješ, imenovati ga prijatelja!“

Sergij stisne mladeniču roko in se napoti brzih korakov proti „Porta Capena“, ostavivši Decija nevoljnega in nezadovoljenega vsled neuslišane prošnje.

(Dalje sledi.)

5h 20. m. m. m.

stranka, posebno v glasilu čistih v „Hrvatskem Pravu“. Kakor razdraženi sršeni se zaletavajo vsi ti zadeti vikači v to igro in v samega pisatelja. Hoteli so prirediti pri drugi predstavi tudi demonstracijo proti temu komadu, ali jim ni vspela, kajti trezno občinstvo, je le odobraval predstavo celi večer. In to je dober dokaz za naše politične odnose. Prepir v opoziciji preseda že vsakemu tudi najtreznejemu človeku, pa ni čudno, da je občinstvo s popolnim zadovoljstvom sprejelo omenjeno satiro proti političnim komedijantom, kakor jih pisatelj po pravici imenuje.

Naši časopisi vseh strank so pretečeni teden pisali o tej igri celo uvodne članke. Popolnoma zadovoljen je z igro le „Obzor“, češ da odgovarja vsem zahtevam dramske umetnosti in politični tendenciji. Organi stranke prava „čisti“ in „nečisti“ jo obsojajo v vsakem pogledu iz poznatih razlogov. Najhuje je zadet vodja čistih, pa zategadelj tudi najhuje upije. Čudno je, da so tudi uradni časopisi precej zadovoljni z igro. Godi jim, ko morejo pisati o prepiru med opozicijskimi strankama, kako se med seboj grdijo ter tako napuščajo borbo proti mažaronstvu.

Čudno je, da niso opazili mažaroni, kako pikro jih je zadel pisatelj na mnogih mestih; morda so to navlašč prezrli, da se morejo le čim bolj narogati opoziciji. Po našem mnenju igra sama v dramskem pogledu ne odgovarja vsem strogim zahtevam, kar se pri takih komadih tudi ne sme neobhodno zahtevati, sicer pa je brez dvoma napisana duhovito in za naše sedanje odnose tako prikladna, da se mora smatrati za važen pojav na našem dramskem polju. Kjer ni mogoče ljudi prepričati z jasnimi razlogi o škodljivem njihovem delovanju, tam naj se šibajo z oestro satiro, kakor je to storil nadarjeni dr. Derencin.

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. novembra.

Celjsko vprašanje v dunajskem mestnem zboru. Minuli petek je predlagal v dunajskem mestnem zboru odbornik dr. Pommer, naj se dovoli celjski mestni občini, ki namerava v svrhu ohranjenja nemškega značaja sezidati dijaški dom, 1000 gld. podpore. Predlagatelj je z daljšim govorom utemeljeval svoj predlog. Omenjal je seveda „Narodnega doma“, katerega so si zgradili Slovenci z veliko požrtvovalnostjo, slovensko-nemške gimnazije, ki preti, popolno posloveniti celo celjsko gimnazijo, sploh govoril z vso vnemo za „stiskane“ celjske nemčurje, ki bi si radi zgradili dijaški dom ter na ta način vsaj deloma odvrnili od sebe nevarnost poslovenjenja in branili „nemški značaj“. Da je dunajski mestni odbornik dr. Pommer tako govoril kot nemški nacijonalec, mu ne zamerimo, da pa je na tak način utemeljeval prošnjo celjskih nemčurjev kot somišljenik krščansko-socijalne stranke, to se mu pa ne more lahko odpustiti, ker se ni ravnal po glavni zahtevi krščansko-socijalnega programa: vsakemu svoje. Predlagatelj bi se bil lahko poučil, ako mu morebiti še ni bilo jasno, kar pa

zelo dvomimo, da Celje ni in ni bilo nemško mesto, marveč so le nemčurji potiskali Slovence v kot, dokler se vsaj deloma niso otresli krutega jarma. Čut pravičnosti bi moral tudi njega voditi, ne pa sovraštvo do Slovencev.

Krščanski socijalizem v Gradcu. Te dni bije se v glavnem mestu Stajerske ljut boj za izpraznjene mandate v mestni zbornici. Boja se udeležujejo štiri stranke, mej temi tudi socijalno-demokratska, poslednja seveda popolno brez vsakega vspeha. Volilci tretjega razreda so že minuli teden izrekli svojo sodbo. Pri glavni volitvi so bili od peterih izvoljeni trije krščansko-socijalni kandidati, dva sta prišla v ožjo volitev z nemškima liberalcema, vsi ostali kandidati so sijajno podlegli. Minuli petek sta pa tudi pri ožji volitvi prodrla oba krščansko-socijalna kandidata in tako pripadajo tej stranki vsi letos izpraznjeni mandati v tretjem razredu. S tem je zadet nemško-liberalni stranki hud udarec, tem bolj, ker si je bila v svesti, da si pribori i v tem razredu nekaj sedežev. Za krščansko-socijalno stranko je pa ta zmaga tem pomenljivejša, ker je tako rekoč še le začetek. Po vzgledu dunajskega mesta se bojujejo tudi vrli graški antisemitski vodje pod zastavo krščanskega socijalizma ter jemljejo postojanko za postojanko v svojo posest. Le tako naprej, dokler ni zmaga popolna!

Zvestoba Italije v trozvesti se je vsled zadnjih Bismarckovih odkritij spremenila v marsikaterem oziru. Italijanski oficijelni listi naglašajo, da ostane sicer Italija tudi še nadalje zvesta pogodbi trodržavne zveze, nasproti ostalim velevladstvom hoče si pa ohraniti popolno svobodo. Italijanska vlada utemeljuje to svojo spremembo s tem, da je tudi Bismarck za hrbtom Avstrije in Italije postopal popolno nepostavno, ter pravi, da ima v tem oziru ravno tako pravico, kakor nemški magnatje, ki čestitajo negušu Meneliku k miru, mej tem ko Italijo ponižujejo. Torej tudi Italija bi rada pokazala svojo nejevoljo proti Bismarckovi politiki, toda najbrže še ne ve, kako.

V Franciji pričela se je v zadnjem času prava gonja ne samo zoper katoličane, marveč tudi zoper žide in protestante. Mržnja do teh dveh ločin pa ne izhaja iz tega, ker sta židovska in protestantska, marveč zato, ker pristaši teh dveh ločin niso francoski, ampak večinoma nemški podaniki. Napadajo jih v prvi vrsti bolj goreči nacijonalci radi narodnosti, nižji stanovi, posebno pa socijalisti, jih pa zavidajo radi obilega premoženja. Akoravno posebno nižji slojevi hudo pritiskajo na vlado, naj iz dežele spodi vse take privandrance, si vlada vendar ne upa storiti potrebnega koraka, ker ji je dobro znano, da bi Rothschild in consortes takoj odtegnili svojo „pomoč“ in bi se Franciji zelo slaba godila. V tej trditvi nas še bolj potrjuje postopanje francoske vlade napram katoličanom, kateri so frimazonski kliki ravno tako ali še bolj na poti, kakor prvi dve sekti. Katoličanom pa vlada noče priznati, kadarkoli najde ugodno priliko, in morda bi jih bila že davno pregnala iz Francije, ko bi katoličani ne bili v veliki večini tudi francoski podaniki.

V Turčiji se razni krogi že dlje časa zama trudi, da bi si na kakoršenkoli način pridobili potrebnih sredstev za boljše preskrbovanje armade. Poročali smo že, da se jim je izjalovil poskus z najetjem večjega posojila pri zunanjih, posebno francoskih kapitalistih, ker si ne morejo izposlovati poročta za posojeno svoto. Sedaj so poskusili po drugi poti dospeti do zaželjenega cilja. Pričeli so s prostovoljno zbirko najprej mej ožjimi somišljeniki, potem pa po celi deželi. Toda tudi to beračenje se jim obnaša prav slabo, kajti carigranski odbor je prejel dosedaj še le 75.000 gld., mej tem ko so nabiralci oblazili že skoro vse premožnejše kraje. Besedo „prostovoljen“ pa tu ni tako umeti, kakor smo navajeni, marveč tako, kakor je razvidno iz nastopnega stavka odborovega poročila: „Zbirke se vrše povoljne tudi v posamnih pokrajinah, kjer kažejo več ali manj značaj prisilnosti. Kakor v glavnem mestu, tako donajajo tudi v pokrajinah svoje doneske tudi tisti kristijani, ki so v turški službi. Sem ter tje se jim pridružijo tudi zasebniki“. Iz tega je razvidno, da se na itak ne prebogato in v najboljših razmerah se nahajajoče prebivalstvo pritiska z vso silo, da pripomore k vedno večjim stroškom za novo opravo one armade, ki je krščanskemu prebivalstvu v največjo nadlego.

Socijalne stvari.

Zanimiv načrt.

Pred kratkim je izšla 86 strani broječa knjižica z naslovom: *Der Judenstaat. Versuch einer modernen Lösung der Judenfrage.* (Židovska država. Poskus novodobne rešitve židovskega vprašanja.) Leipzig und Wien. M. Breitenstein-ova založna. Spisal jo je dr. Teodor Herzl, sin Abrahamovega rodu. V njem pozivlje židovske kapitaliste, naj se usmilijo židovskega ljudstva in naj mu v Palestini ali v Argentini ustanové lastno državo. Na drobno razpravlja, kako mora biti vrejena navetovana država. Nas zanimlje le temelj, na katerem žida Herzl svoje trditve. Pravi namreč, da je nemogoče drugače pomagati židom, nego da se izselijo. Ta dokaz negativnega junaštva je veliko priznanje sedanjemu protisemitskemu gibanju.

Že žid Hertzka je židal židovsko državo v oblake, rajni milijonar Hirsch je celo nekaj denarja uporsbil za ruske židovske izgnance v južni Ameriki, toda vse je bilo zastanj. Tudi Herzlovemu navetu se žalibog ne bo boljše godilo. Mož je že obiskal London in je v tamošnji židovski družbi „Makabeje“ pokladal na srca zbranih židovskih bogatašev svoje misli. Toda opravil ni nič. Po naši sedbi bo židovsko vprašanje rešeno samo po sebi ne z ustanovitvijo židovske države, marveč s preosnovanjem novopoganske družbe v krščansko.

Glasba.

Slava Bogu. Postni in velikonočni napevi. IV. zvezek. V spomin sv. misijona v frančiškanski cerkvi v Ljubljani od 29. nov. do 10. dec. 1896. Za mešan zbor zložil P. Anglik Hribar O. S. Fr. Partitura 1 gl. 20 kr. Vsak glas (dvojen) 20 kr.

Južna Afrika.

Spisal P. Emanuel Drevnšek.

(Dalje.)

IV.

Obraz Kafrov je po navadi prijeten in tudi lepe postave so, le način, kako si česejo lase, je dokaj smešen. Na vrhu glave namreč in ob obeh straneh spleto si lase v nekak rog, v katerega še vtaknejo kratko palčico, da potem tem trdneje stoji. Kakor pravijo, hočejo si z „umetnostjo“ to nadomestiti, kar jim je narava odrekla. Le quetive je smel imeti štiri rogove, jednega nad čelom, dva nad ušesi in jednega v zatilniku.

V obleki so se ločili Kafri v boljše in revnejše stanove po tem, da so imeli obleko iz boljšega ali slabšega blaga. Kralj in drugi velikaši odevali so se s predpasniki iz svile, ki so sezali od pasa do kolen, drugi pa so imeli le kože opice in družih živalij, katere so na lovu pobili. Glavarji so pri slovesnih priložnostih imeli na ramah velik plašč in čim bolj se je ta plašč po tleh vlekel, tem imenitnejši so bili. Hlač niso marali, ker so jih ovirale v vojski in na lovu v tekanju. Bili so strastni lovci. Pri njih je bilo sila malo rokodelcev in še ti so bili le taki, katere so neobhodno potrebovali.

Mej te so spadali tkalci, ki so jim tkali svileno in volneno blago za predpasnike in plašče, dalje kovači, ki so izdelavali orožje za vojsko in za lov. Na lov so hodili le v družbi.

Ako se je hotel quetive nekoliko povseliti z lovom, ukazal je vsem ljudem dotičnega okraja, v katerem je lovil, obstopiti gozd. 400—500 ljudij je obstopilo gozd, drugi pa so prodirali vanj ter s krikom in mahanjem splašili zveri izpod grmovja in jih gnali proti jari, koder je čakal quetive s svojim spremstvom ter jih postreljal s pušicami. Le pri taki priliki je bilo dovoljeno leva usmrtiti, ker je kralja silno mazalo, da se je nazival „kralj levov“, kdor je pa drugače na lovu leva ubil, zapadel je smrti.

Neki Portugalec, bivajoč v Sofali, bil je pri kralju v veliki milosti, tako da mu je ta podaril neki otok na reki Sofali. Lobo, tako je bilo Portugalcu ime, bil je vedno najboljši, najpokornejši in najpridnejši med vsemi dvorjani, tako je vedno dejal kralj. Ta svojemu ljubljencu ni vedel več kaj lepega dati, tako ga je obsipal z dobrotami, in slednjič ga imenuje celo svojo ženo. Ob jednom pa je vsem dvorjanom ukazal skazovati svoji novi „ženi“ vse časti, katere se spodobijo kraljici. Necega dne lovil je Lobo na svojem otoku in pri tej priliki usmrtil

tudi leva. Sovražniki Lobovi to videvši brz teko h kralju, mu to naznanit. Quetive se silno razjezi in se zapriseže, da hoče zlodejca kaznovati po postavi ter tako pokazati svojo nepristranost in pravičnost.

Lobo je tudi izprevidel, da je veliko neumnost napravil, pa hitro si zna pomagati. Leva obleče v lepa, dragocena oblačila in ga pošlje h kralju z naslednjim pismom: „O kralj! Lobo, tvoja ljubljena žena, srečala je na lovu to veliko zver, ki ga je hotela raztrgati. Ker pa Lobo živi bolj za kralja, ko za-se, zato se je poslužil orožja. Misli pa, da je prav, da sedaj pošilja divjo zver kralju levov, da ta odobri ta čin, ki sam na sebi ni zločin, ampak ga le postave smatrajo tako.“

Ta zvižaja presenetila je kralja tako, da je odgovoril „ljubi ženi“, da naj si ne dela skrbi radi umorjenega leva, ker mu je bil ta res nevaren. Tudi v prihodnje daje mu kralj dovoljenje, da sme na svojem otoku leve pobijati. Ob jednom pa je kralj obnovil prepoved, da nikdo drugi ne sme pobijati levov, sicer zapade glavo in premoženje. Dvorjani ploskali so kralju zaradi tako modre sodbe in ga na vso moč hvalili, pa tudi Lobo, katerega bi bili najraje v žlici vode utopili, so se na vso moč laskali. Kakor dandanes!

(Dalje sledi.)

V Ljubljani, 1896. Založil frančiškanski samostan. — Tisek Katoliške Tiskarne.

Krasno tiskani zvezek obsega napeve na sledeče besedilo: 1. Ecce lignum crucis! (slov. tekst). 2. Klic k pokori. 3. Postna. 4. O sladki, sveti križ! 5. Trpijenje Jezusovo. 6. Klic k pokori. 7. Skrij me Jezus, v svete rane. 8. Kesanje. 9. Premišljevanje. 10. Počestjeenje sv. ran Jezusovih. 11. Duša najde Jezusa v trpljenju. 12. Blagoslovljenje sv. križevga pota. Veni Creator Spiritus. Blagoslovljenje slikanih podob. Blagosl. križcev. Sveti križ. Stabat mater. Sv. križev pot 1., 2., 3. postanek; 4., 5., 6. postanek; 7., 8., 9., 10. postanek; 11., 12., 13., 14. postanek. Osem odpevanj (refrainov) pri litanijah.

Velikonočni napevi: 1. Zveličar gre iz groba. 2. Jezus, premagavec groba. 3. Velika noč se zasvetli. 4. Saslovje groba. 5. Zveličar zmagal smrti je vezila. 6. Zveličar naš je vstal iz groba. 7. Pogledjte duše grob odprt! 8. Danica svetila. 9. Vstajenje Jezusa praznujmo. 10. Raduj krščaustvo verno se. 11. Veselje navdaja naj danes nas vse. 12. Pozdravljam Te, Zveličar moj!

Misijonske: 1. Veni sancte Spiritus! 2. Pri postavljanju misijonskega križa. 3. Bodi pozdravljen nam, čas misijona! 4. Misijonski zvon. Druge pesmi, ki se tudi lahko pojo pri sv. misijonu, so pod št. 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 11. in na str. 12.

Vsebina zvezka jasno kaže, kako potreben nam je bil: zato pa naj ga nobena cerkev na Slovenskem nikakor ne pogreša. Glede dobre teksta nam so porok naši najbolj znani cerkveni pesniki; glede glasbe pa moramo ponavljati le to, kar smo že večkrat trdili o g. skladatelju, in sicer to, da so njegove melodije popolnoma cerkvene, dostojne in glasbeno sintaksno dovršene. Harmonizacija je pravilna — da izborna; posamni glasovi leže blizu in vsak glas ima svojo harmonično in ritmično veljavo ter nikjer ni podrejen kakemu drugemu, odlikovanemu glasu. Tako pišejo le mojstri v harmoniji in kontrapunktu in veseli nas, da se teh med nami zmerom več poraja v kljub neosnovanemu hvalisanju in pretiravanju zaljubljen ali pa sentimentaln nadahnjene cerkvenoglasbene šablone preteklih let.

Postni napevi tega zvezka nam še posebno ugajajo in smelo trdimo, da kaj boljšega nimamo; velikonočni pa so veličastni a polni cerkvenega duha. Vse je tako lepo in dobro urejeno, osnovano in izpeljano, da mora vsakega zavednega glasbenika veseliti. Cerkvi in gosp. skladatelju čestitamo na tem prelepem in prepotrebem zvezku in priporočujemo ga radostno.

Na st. 18 v 3. taktu naj se polovna nota v tenoru a, spremeni v h; a na st. 27. v 5. polnem taktu naj se drugi sopranov a izpremeni v d, da se odstranijo kvintne paralelke med zunanjima glasovoma. Fajgelj.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 30. novembra.

† Ivan Navratil.

Danes nam je došla z Dunaja žalostna vest, da je jeden najstarejših naših narodnih prvoborilcev g. Ivan Navratil, višji uradnik pri najv. sodišču, dne 28. t. m. ob 5. uri zjutraj po kratki bolezn v 72. letu svoje starosti umrl. Z rajnim izgubljamo Slovenci požrtvovalnega rodoljuba, ki je v zvezi z Bleiweisom, Cigaletom in drugimi oral ledino v političnem in slovstvenem oziru. Vlasti mu je bilo pri sreč narodno slovstvo. Do zadnjega je zbiral narodno blago in je priobčeval vlasti v Matičnih knjigah. Slovenskim dijakom na Dunaju je bil ljubezniv svetovalec, blag dobronik, na Dunaju bivajočim Slovencem pa iskreno ljubljjen starosta. Blagi rajnik zapušča dvoje sinov in jedno hčer. Pokopali so ga danes v rodbinsko rakev na osrednjem groblju. Nepozabnemu, blagemu rodoljubu ohranimo hvaležen spomin! Naj v miru počiva!

(Z Dunaja) 28. novembra. V „Correspondenz-Blatt“-u napovedani zaupni shod duhovščine tostranske državne polovice vršil se je dne 25. t. m. od 2. do 8. ure zvečer. Došlo je do 200 odposlancev rimsko- in grško katoliških. Najštevilneje je bila zastopana goriška nadškofija. Posvetovanje se je vr-

šilo večinoma v nemščini, mnogo se je pa govorilo v slovanskih jezikih in tudi v slovenskem. Zbor je za podlago obravnave vzel peticijo šentipoltske duhovščine, katera je bila v „Correspondenz-Blatt“-u priobčena, in jo je tudi z malimi spremembami sprejel kot peticijo vse avstrijske duhovščine. Kot posebnost bodi omenjeno, da so posebno zjedinjeni grškokatoliški duhovniki v prav živih barvah opisovali svojo družinsko bedo. Zato se je v peticijo sprejela tudi posebna točka za vravnavo njih bednih razmer. Pač marsikomu se je do solz milo storilo, slišati opisovanje njih žalostnih razmer. Shod izvolil je odbor dvanaestih udov za vredbo peticije in njeno izročitev. Prihodnji dan je odbor, v katerem je zastopnik Slovencev župnik Grča, vredil peticijo in jo priporočil načelnikom klubov v državnem zboru. Ti načelniki so kazali deputaciji jako prijaznost in naklonjenost. Bodočo nedeljo bo deputacija poklonila se tudi nekaterim ministrom in jim priporočila peticijo. Upati je, da bo shod imel ugoden vspeh. Ze to je pomenljivo in za katoliško stvar zelo važno, da so pri tej priložnosti vzajemno zborovali grški in latinski katoliki. Spoznanje in vzajemnost se je med oboji zelo poživila. Jednoglasno so se drug drugega podpirali. Grki so s posebno hvaležnostjo spoznavali, da latince bridko občutijo njih reva in imajo voljo, jim pomagati. Odbor je izvolil tudi nekaj stalni odsek s sedežem na Dunaju, ki bo nadalje vodil te zadeve in posredoval mej duhovščino in postavodajnimi faktorji.

(Iz Kranja.) 29. novembra. Danes zjutraj je tukaj umrla v 88. letu svoje starosti Urš. Vidmar, sestra pokojnega škofa Jerneja Vidmarja. Hotela je iti v cerkev, a nepričakovano je prišel smrti boj, ki je bil tako kratek, da je komaj prejela sveto poslednje olje in papežev blagoslov. — Veliko dobronico izgube z njo ubožni dijaki. Naj jej sveti večna luč!

(Osebna vest.) Deželni predsednik je imenoval vojaškega podživnozdravnika P. Schaeberja okrajnim živnozdravnikom za Kranjsko.

(Razpisane ustanove za invalide.) Za leto 1896 razpisane so od umrlega barona Wurzbacha napravljene „cesarice Elizabete“ ustanove za invalide, i. s.: a) tri ustanove po 60 gld. za Ljubljancane, b) tri ustanove po 30 gld. za rojake iz Kamnika, iz Jariš ali iz Homeca in c) tri ustanove po 30 gl. za rojake iz Ventarjevca v občini šmartinski pri Litiiji. Te ustanove oddaja gospod baron Alfonzij Wurzbach, i. s. one za Ljubljancane po nasvetu kranjskega deželnega odbora, ustanove za Kamničane, Jaršane in Homčane po nasvetu županstva v Kamniku in ustanove za Ventarjevčane po nasvetu županstva šmartinske občine. — Pravico do teh ustanov imajo v prvi vrsti ubožni vojaški invalidi iz imenovanih občin ali okrajev od stražmojstra ali narednika nazaj, ki so lepega vedenja in vsled v vojni dobljenih ran nezmožni, da bi se sami mogli preživiti. Ako bi se za omenjene ustanove ne oglasilo zadostno število vojaških invalidov z navedinimi, lastnostimi, tedaj imajo pravico do njih tudi drugi reveži spodobnega vedenja iz imenovanih krajev, ki se zaradi bolehavosti in starosti ne morejo sami preživiti. V obeh slučajih dokazati je s posebnimi občinskimi, po c. kr. političnem oblastvu potrjenimi spričevali neomadeževanost prosilcev. Dotične prošnje vložiti prosilec iz Ljubljane pri ljubljanskem mestnem magistratu, drugi prošnjiki pa vsak pri županstvu svoje občine do 20. decembra 1896 l.

(Nesreča.) Pretečeno soboto dne 28. t. m. je Anton Musec, posestnik na Brodu pri Logatcu, tako nesrečno padel raz kozolec na tla, da si je na desni strani glave prebil črepinjo. Lestvico je bil prislonil h kozolcu in stoji na njej sneg trebil raz seno, ki je bilo spravljeno v kozolcu. Hipoma se mu spodaj lestvica zdrsne in imenovani pade na tla med vozove, ki so stali pod kozolcem. Po pretoku dveh ur so ga domači pogrešaje sli klicati h kozolcu, kjer so ga v nezavesti našli na tleh v krvi ležečega. Dasi je nesrečni mož izvanredno močne narave, je vendar le malo upanja, da bi okreval.

(Iz Mlinega pri Bledu.) 29. novembra. Seljani in Ribnjani so že popravili svoja mostova. Naš se ravnokar popravlja. Stalo bo popravljanje nekaj stotakov. Slišali smo, da se je že dovolila v državnem zboru podpora za po povodnji poškodovane kraje.

Ali bomo mi kaj dobili? Pričakujemo, da nam bo naše županstvo, ki nam je za prihodnje leto naložilo celih 43 odstotkov občinskih doklad, izposlovalo pri vladi vsaj nekaj podpore. Zanašamo se pa tudi na našega vrlega gospoda deželnega poslanca, da se bo potegnil za nas v deželnem zboru.

(Z Gorenjskega) 29. nov. Hud mrz je pritegnil. Že dva dni smo imeli po — 4° in — 5° R. Snega je ravno toliko, da je vse pobeljeno. Najhujše nam gre letos za nasteljo. Malokdo je toliko srečen, da bi je kaj imel. Pomagamo si največ z žaganjem, kolikor ga dobimo. Ta teden smo dobili Gorenjci vino iz Istre. Vino še ni tako slabo, a drago je letos. Černino smo plačali po 21 kr.; belo po 19 kr. liter na mestu.

(Iz Tržiča) 27. nov. Včeraj smo pokopali g. Iv. D-belak a, vpok. učitelja, ki je tu opravljal dolgo časa tudi službo organista. N. v m. p. — Zadnji torek so naši odborniki volili župana in izvolili g. Karola Mally-ta. S tem so končane občinske volitve, o katerih je svojedobno obširno poročal „Slovenec“. Zmagala je post tot discrimina rerum stranka magnatov.

(Samomor.) Cevljar Fr. Klemenčič iz Kokre, 28 let star, prerezal si je v svoji delavnici 24. t. m. dopoldne s črevljarskim jermenom dušnik in goltanec in vsled groznih bolečin umrl drugi dan zjutraj ob 5. uri. Govori se, da se je umoril vsled tega, ker ga je nekdo v gostilni razžalil!

(Razpisani učiteljski službi.) Na jednorazrednici v Zabcnici je razpisano do 10. decembra mesto učitelja-vodje v IV. plačilnem razredu. Prošnje je doposlati c. kr. okr. šolskemu svetu v Kranju. — V Zgor. Sušici pri Toplicah je izpraznjena služba učitelja-vodje v IV. plačilnem razredu. Prošnje do konca decembra c. kr. okr. šolskemu svetu v Novem Mestu.

(Iz Celovca) dne 29. nov. V zadnjem dopisu sem Vam sporočil, da je tu imel govoriti drž. poslanec H. Prade, da nabrusi malo naše nemške Miheljne za boj na Slovence. Zborovanje se je v zadnjem trenutku odpovedalo, češ, da je Prade zadržan priti dne 26. t. m. in da pride za to še le ta teden. Prade je župan znanega ultra-prusofilskega mesteca Liberce na Češkem. Njegov prihod na Koroško ima potemtakem namen, širiti tudi na Koroškem bismarkovanje. — C. g. o. Jos. Franz S. J., nedeljski propovednik v tukajšnji stolni cerkvi, ima od 29. nov. do 6. dec. vsak večer ob 1/8. uri konferencije za moške v domu kat. rokodelskih pomočnikov. Za predmet svojih govorov si je vzel izborni govornik razne fraze in „schlagerje“, s katerimi delajo nasprotniki cerkve in vere. C. o. Franz je imel že lansko leto take duhovne konferencije za moške. Obnesle so se dobro in upamo, da se obnesejo tudi letos. — G. dr. E. Kramar je dne 15. nov. predaval v Kotmarivasi o živinoreji. Prišlo je nad 40 kmetov, ki so pazljivo poslušali koristni nauk. — Za zdravnika Podkloštrum je imenovan dr. J. Holler iz Sovodnja. Kajpak da ne zna besedice slovenski; ali kako hoče potem občevati s slovenskimi bolniki, katerih bode imel gotovo več, kakor nemških. Kdaj se bodo poklicani krogi vendar enkrat začeli ozirati na potrebe ljudstva?

(Knjižica „Narodna šola v Št. Rupertu ob Velikovecu“) je izišla. Obsega 64 strani, s podobama in sledečo vsebino: 1. Kakšno šolo hočemo? 2. Naši narodni šoli. 3. Šolska hiša. 4. Dan 25. oktobra 1896. l. 5. Otvoritev: a) cerkvena slavnost; b) slavnostno zborovanje; c) cesarjeva zahvala; d) banket. 6. S kamenjem. 7. Darovi za pobita okna. 8. Razvitek naše šole. 9. Imenik učencev in učenk. Iztis stane 10 kr., po pošti 15 kr. Čisti dohodek je namenjen za velikovsko šolo. Vsak slovenski rodoljub naj si omisli lepi spominek narodne slavnosti in slovenske požrtvovalnosti. Naročila sprejema Upravištvo „Mir“-a. — Slovenski rojaki sezite po zanimivi knjižici, da s tem podpirate dobro narodno stvar. Preplačila se hvaležno sprejemajo!

Društva.

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so zadnji teden poslali: Gosp. Jos. Lipuš, predsednik podružnice za Pribloves 5 gld. 50 kr., katere je nabral pri podružničnem občnem

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
raznarnovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Beziirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre

zboru; preblag. gospa Franja Mally-jeva, tovarnarjeva soproga v Ljubljani 100 gld. pokroviteljine; veleč. gosp. Iv. Renier, kapelan pri Sv. Jakobu v Ljubljani 1 gld.; preč. gosp. Ant. Zlogar, župnik v Kranjski Gori 3 gld. in sicer so dali: 2 gld. Mohorjani v Mošnjah po č. g. Berlic-u, 15 kr. nepotegnen „žid“ v Radovljici, 41 kr. isti na Breznici ter v dopolnilo 44 kr.; gosp. Konrad Elsbacher, predsednik podružnice za Laški trg 10 gld., katere je daroval preč. gosp. Jak. Smolej, župnik pri Sv. Miklavžu nad Laškem kot podporni donesek, in g. blagajnik podružnice za Rečico 7 gld. 50 kr., katere je nabral pri banketu ob priliki blagoslovljenja nove šole 19. nov. t. l. za pobita okna Velikovoške šole. — Bog povrni darovalcem! Živili nasledniki!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

(Pevsko društvo „Ljubljana“) preseli se danes v svojo novo društveno sobo v „Narodnem domu“ pri tleh na desno. Jutri vrši se otvoritev iste s prvo pevsko skušnjo in pevskim „jour fixom“ v „Narodnega doma“ gostilniških prostorih, kamor so povabljeni podporni člani in prijatelji petja. Društvo ustanovilo je zopet mešani zbor, katerega člani imajo v petek ob 8. uri zvečer prvi sestanek v društveni sobi, na kar se gospodične pevke opozarjajo.

Telegrami.

Dunaj, 30. novembra. Pri zadnjih deželno-zborskih volitvah na Dunaju v dveh okrajih izvoljeni posl. dr. Lueger je odstopil svoj dosedanji okraj Margarethen, pridržal si pa, kakor je bilo že naprej soditi, okraj Leopoldovo mesto. Kandidatom v okraju Margarethen so postavili antisemitje v Waidhofenu propadlega kandidata Zulegerja.

Inomost, 30. novembra. „Tiroler St.“ javljajo, da je presvetli cesar dovolil mestu Hall 40.000 gld. državne podpore za ustanovitev nove frančiškanske gimnazije. Podpora se nakaže po odobritvi ustavnega zastopa počeniši z letom 1898 v osmih letnih obrokih. Stavba mora biti dogotovljena v letu 1899.

Budimpešta, 30. novembra. Katoliška ljudska stranka je sklenila soglasno, pozvati somišljenike po deželi, naj naznanijo sodišču vse nepravilnosti, katere so zakrivali povodom zadnjih volitev sodnijski organi. Za taka naznanila razpošilja vodstvo posebne tiskane obrazce.

Sredec, 30. novembra. Knez je v sprejel vojnega ministra Petrova v peturni avdijenci ter konečno vsprejel njegovo ostavko in ga imenoval generalnim majorjem.

Rim, 30. novembra. V današnjem tajnem konzistoriju je imel sveti oče daljši nagovor, imenoval mojstra apostolske palače Pierottija ter kanonika Priscota v Neapolju kardinaloma, in konečno prekonizoval več, posebno italijanskih škofov.

Livorno, 30. novembra. Včeraj se je pojavil tukaj močan, valovit potresni sunek, ki je povzročil velik strah, škode pa nobene.

New-York, 30. novembra. V državah Missouri, Missisipi, Minnessota in Dakota je razsajal minule dni grozen vihar. Sneg leži po nekaterih mestih pet metrov visoko. — Splošno vlada grozen mraz.

Pomirljivo

aliz razkrajajoče in izvrstnega okusa so
antikataralične pastile lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta)

katere učinkujejo proti hripavosti in olajšujejo kašelj. — Cena škatljici 25 kr., 10 škatljice gld. 2.—. 124 (50-40) 4

Umrli so:

V otroški bolnišnici:
Olga Remžgar, kleparjeva hči. 1 $\frac{1}{2}$ leta, škrlatica.

V deželni bolnišnici:
24. novembra. Franc Urankar, voznik, 46 let, naduha. — Jurij Hiti, hlapec, 25 let, jetika. — Jožef Kavalač, delavec, 68 let, jetika.
25. novembra. Marija Detela, gostija, 77 let, pneumonia dextra. — Franc Kranjec, delavec, 29 let, jetika.
26. novembra. Feliks Korenčan, čevljarja sin, 7 dni, scleroma neonatorum.
27. novembra. Anton Debelak, gostič, 66 let, tumor abdominalis.

Tuji.

27. novembra.

Pri **Stonu**: Bayer, Weiss iz Grada. — Fleischner, Fienkerl, Stirler, Löffler z Dunaja. — Popper, Bodenheimer iz Prage. — Ladstätter iz Florence. — Mikluš iz Gorice. — Weiss iz Vel. Kaniže. — Duchek iz Bora. — Maraspin iz Trsta. — Gatul iz Kostanjevice. — Treven z Jesenic. — Müller in Majdič iz Domžal. — Gonda iz Budimpešte. — Begusch iz Maribora.

Pri **Maliču**: Hochstätter, Wolf, Kopf, Blass z Dunaja. — Felbinger iz Celovec. — Hille iz Rosenheim-a. — Stern iz Linca. — Justin iz Novega Mesta. — Gruntar iz Ribnice. — Blažon iz Begunj.

Pri **Lloyd**: Hibser, Vigelo iz Starega Trga. — Setril z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Bialkowski iz Biale.

Tržne cene v Ljubljani

dné 28. novembra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	8 —	Špeh povejen, kgr.	70
Rež, „	6 20	Surovo maslo, „	70
Ječmen, „	5 —	Jajce, jedno	3
Oves, „	6 —	Mleko, liter	10
Ajda, „	6 50	Goveje meso, kgr.	64
Proso, „	6 50	Telečje	60
Koruza, „	5 50	Svinjsko „	58
Krompir, „	2 —	Koštrunovo „	36
Leča, hktl.	10 —	Piščanec	40
Grah, „	11 —	Golob	16
Fižol, „	9 —	Seno, 100 kgr.	2 70
Maslo, kgr.	— 90	Slama, 100 „	2 30
Mast, „	— 74	Drva trda, 4 kub. m.	7 20
Špeh svež, „	— 64	„ mehka, 4 „	5 —

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
28	9. zvečer	731.5	—1.4	sr. svzh.	skoro jasno	
29	7. zjutraj	733.8	—3.8	sr. svzh.	skoro oblč.	0-0
	2. popol	738.2	—2.5	sr. vzivz.	sneg	
29	9. zvečer	741.8	—5.1	sl. svzh.	del. oblč.	
30	7. zjutraj	742.7	—12.1	sl. sever.	jasno	2-5
	2. popol	741.2	5-2	sl. svzh.	skoro jasno	

Srednja temperatura sobote —1.4°, za 2-3° pod normalom.
Srednja temperatura nedelje —3.9°, za 4-6° pod normalom.

Vpis tvrdke.

Pri c. kr. deželnem kot trgovskem sodišču v Ljubljani se je izvršil v združnem registru vpis firme: „Omnibus-društvo v Ljubljani, registrovana zadruga z omejenim poročtvom“. Zadruga se opira na pismena pravila z dné 4. novembra 1896 in ima svoj sedež v Ljubljani. Osnovano je za nedoločeno dobo in izvršuje z združenimi močmi svojih članov po vsebini posebne koncesije, katero bo pri mestnem magistratu kot obrtnem oblastvu izposlovalo, obrt prevažanja oseb z omnibus-vozovi, in sicer iz mesta na

Ljubljanske kolodvore in nazaj ter po mestu samem in sicer po določenih cestah in ulicah in ob določenem času.

Načelnstvo (vodstvo) šteje štiri člane, katere voli občni zbor za eno leto. Kot prvi odbor, to je načelnstvo, zbrani so bili za čas do 1. januarja 1898 nastopni člani: Josip Turk, načelnik; Matevž Černe, podnačelnik; Anton Štebi, blagajnik; Jakob Terpine, podblagajnik, vsi štirje izvoščeki v Ljubljani.

Ta smrekov ovet naj bi rabili v vsaki bolniški in otroški sobi, ker je sredstvo za razkuženje zraka in po njem krasen godni duh in ozonov kisik v stanovanje pride. Tudi je nenačestljiva za vdihanje pri boleznih v sapniku in na živcih ter izborn preservativ kot voda za izpiranje ust in za umivanje.

Pristen edino pri

Juliju Bittner, lekarnarju
v Reichenau-u, Sp. Avstrijsko.

Cene v Reichenau-u: Zaboček s 6 steklenicami 4 gld., z 12 steklenicami 7 gld. 20 kr., s 16 steklenicami 8 gld. 96 kr. Patentovan aparat za razpršenje cveta 1 gld. 80 kr., bolj priprast brez oblice 40 kr.

Cene v Ljubljani pri M. Leustek-u, lekarnarju: 1 steklenica 80 kr., 6 steklenic 4 gld., aparat za razpršenje cveta kakor gori.

Edino pravi, če ima varstveno znamko. — Tudi na patent-aparatu za razpršenje je tvrdka „Bittner, Reichenau, Sp. Avstrijsko“. 777 5-1

Najtopleje priporočam za 754 12

Miklavževa darila

svojo bogato zalogo igrač, raznega lepotičja in nagizdnega blaga. Vse po najnižjih cenah.

Fr. Stampfel

v Ljubljani, Kongresni trg, Tonhalle.

Trgovskega učenca

vsprejem takoj v svojo trgovino z mešanim blagom.

Franc Fischer
v Kamniku.

774 3-2

Prijatelji slovenske akad. mladine, naročite se na

„ZORO“

ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.
Cena: Za nedijake 80 kr., za dijake 50 kr.
Upravnik: Pavel Marija Valjavec, stud. iur.,
Dunaj, V. Matzleinsdorferstrasse 76, III, 31.

Najboljše, svetovno
črnilo za čevlje!
Kdor hoče imeti svoje
obuvalo lepo temno-črno se
lesketajoče in si je želi
ohraniti trpežno, kupi naj
edino le

**Fernolendtovo
črnilo za čevlje**
c. kr. priv. tovarne,
ustanovljene
leta 1832 na Dunaji.

Povsod v zalogi.
Radi premnogih malovrednih ponarejanj pazi naj
se natančno na moje ime: **St. Fernolendt.**
Priporočam tudi ličilo za čevlje, snov za ohranitev usnja, univerzalno nepremočno mazilo. Vsakovrstne tinte, svilla naravna crème za svitlo usnjato obuvalo in pismeni pečatni vosek. 33 52-47

Dunajska borza.

Dné 30. novembra.		Dné 28. novembra.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 25 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	198 gld. 75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 25	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155 — —	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 — —
Avstrijska zlata renta 4%	122 65	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190 10	Rudolfove srečke, 10 gld.	22 — —
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 75	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 — —	Salmove srečke, 40 gld.	69 75
Ogerska zlata renta 4%	122 25	Tisine srečke 4%, 100 gld.	137 — —	St. Genois srečke, 40 gld.	71 — —
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 10	Dunavske vranavne srečke 5%	131 — —	Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 — —
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	934 — —	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 60	Ljubljanske srečke	22 75
Kreditne delnice, 160 gld.	361 75	Posojilo goriškega mesta	112 — —	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 70
London vista	119 95	4% kranjske deželno posojilo	99 25	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3377 50
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 85	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 30	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	421 — —
20 mark	11 77	Priporočene obveznice državne železnice	223 — —	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	93 50
20 frankov (napoleonador)	9 53 $\frac{1}{2}$	južne železnice 3%	174 50	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	63 — —
Italijanski bankovci	45 15	južne železnice 5%	127 75	Montanska družba avstr. plan	85 — —
C. kr. cekini	5 68	dolenjskih železnice 4%	99 50	Trboveljska preinogarska družba, 70 gld.	155 — —
				Papirnih rubljev 100	127 62

Nakup in prodaja
vskakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za izgube pri izrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kalandna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti.
naloženih glavnih.